

Sygn. akt III A Ua 1782/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lutego 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu Wydział III

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Staśkiewicz
Sędziowie:	SSA Stanisława Kubica SSA Barbara Pauter (spr.)
Protokolant:	Adrianna Szymanowska

po rozpoznaniu w dniu 29 lutego 2012 r. we Wrocławiu

sprawy z wniosku (...) Sp. z o.o.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W.

o ubezpieczenie społeczne

na skutek apelacji (...) Sp. z o.o.

od wyroku Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy

z dnia 7 września 2011 r. sygn. akt VII U 1033/11

uchyla zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13 kwietnia 2011 r. znak: (...) i sprawę przekazuje do rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu, a co do pozostałych decyzji sprawę przekazuje Sądowi Okręgowemu Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Świdnicy do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca (...) sp. z o.o. w Z. odwołał się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13 kwietnia 2011 r. nr (...) stwierdzającej, że J. K. jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnym, rentowym i wypadkowym za okres od 5 sierpnia do 31 grudnia 2004 r. oraz od 1 lipca 2005 r. u płatnika składek (...) sp. z o.o. oraz nr (...) i nr (...) ustalającej kwoty należnych składek na wymienione ubezpieczenie oraz Fundusz Pracy za okres od 5 sierpnia 2004 r. do 31 grudnia 2004 r. oraz od 1 lipca 2005 r. do 28 lutego 2011 r.

Wyrokiem z dnia 7 września 2011 r. Sąd Okręgowy w Świdnicy oddalił odwołanie od decyzji z dnia 13 kwietnia 2011 r. nr (...) i zasądził od wnioskodawcy na rzecz organu rentowego kwotę 120,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ten ustalił, że J. K. w dniu 16 grudnia 1998 r. zawiązał spółkę z o. o. (...) w Z. Śl. wraz ze współnikami B. K. i A. K.. W dniu 3 lipca 2001 r. współnicy B.K.i A. K. sprzedali swoje udziały J. K., który został jedynym udziałowcem spółki wpisanej do KRS w dniu 17 marca 2003 r. J. K. od 7 listopada 2002 r. do 30 września 2005 r. był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w (...) Centrum (...) we W., przy czym w okresie od 5 sierpnia 2004 r. do 31 grudnia 2004 r. i od 1 lipca 2005 r. do 30 września 2005 r. przebywał na urlopie bezpłatnym. Jednocześnie od 1 sierpnia 2002 r. do 31 grudnia 2002 r. i od 1 października 2005 r. podlegał ubezpieczeniom społecznym rolników jako domownik. Decyzją Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego z dnia 4 lutego 2003 r. J. K. został wyłączony z ubezpieczenia społecznego rolników w związku z podjęciem zatrudnienia w (...). Spółka (...) nie dokonała zgłoszenia J. K. jako współnika jednoosobowej spółki z o.o. do ubezpieczeń od 1 stycznia 2003 r. oraz nie złożyła za niego żadnych dokumentów rozliczeniowych. Po przeprowadzeniu kontroli organ rentowy wydał z urzędu zaskarżone decyzję i stwierdził, że J. K. jako współnik jednoosobowej spółki z o.o. podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz ustalił podstawę wymiaru składek na te ubezpieczenia oraz na Fundusz Pracy za okres od 5 sierpnia do 31 grudnia 2004 r. oraz od 1 lipca 2005 r. do 28 lutego 2011 r. wskazując, że na podstawie art. 8 ust. 6 pkt. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2003 r., który stanowi, że za osobę prowadzącą działalność gospodarczą uważa się m.in. współników jednoosobowych spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, J. K. podlegał obowiązkowym ubezpieczeniom w wyżej wymienionych okresach.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy uznał odwołanie za nieuzasadnione. W ocenie Sądu wydanie decyzji przez organ rentowy w stosunku do spółki o objęciu ubezpieczeniem J. K., który jest jednocześnie członkiem zarządu było słuszne. Ponadto członek zarządu jako osoba fizyczna odpowiada uzupełniająco za nieopłacone składki jako osoba trzecia, gdy dłużnik bezpośredni – płatnik, a więc spółka nie zapłaciła składek, a egzekucja w stosunku do spółki była bezskuteczna. Zaskarżone decyzje są zatem prawidłowe.

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego złożyła (...) Sp. z o.o., zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 6 ust. 5 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego zastosowanie, podczas gdy przepis ten został uchylony;
2. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 16 ust. 1 powołanej ustawy poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, że Pana J. K. jako współnika spółki z ograniczoną odpowiedzialnością łączył ze spółką stosunek prawny wymieniony w przedmiotowym przepisie, podczas gdy tak nie było;
3. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 16 ust. 4 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy z przepisu jednoznacznie wynika, że składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe osób prowadzących pozarolniczą działalność, finansują w całości, z własnych środków, sami ubezpieczeni;
4. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 8 § 1 kodeksu spółek handlowych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, podczas gdy w przedmiotowej sprawie odesłanie do spółki osobowej nie ma żadnego uzasadnienia;
5. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 201 kodeksu spółek handlowych poprzez jego niewłaściwe zastosowanie, podczas gdy w sprawie w ogóle nie ma on zastosowania;
6. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy z niego wynika, że każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych;

7. naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 36 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych - obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 i 10, z zastrzeżeniem ust. 2, należy do tych osób;

8. naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego poprzez niewskazanie w uzasadnieniu wyroku wszystkich jego elementów;

9. naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. przez sprzeczność ustaleń faktycznych ze zgromadzonym materiałem dowodowym polegających na przyjęciu, że spółka nie zapłaciła składek, a egzekucja w stosunku do spółki była bezskuteczna, co uzasadniało wydanie przez organ rentowy decyzji w stosunku do spółki o objęciu ubezpieczeniem J. K., który był jednocześnie członkiem zarządu spółki;

10. naruszenie przepisów postępowania mających wpływ na wynik sprawy, a polegające na niewyczerpującym przeprowadzeniu postępowania dowodowego (art. 227 k.p.c.) oraz na dowolnej ocenie wiarygodności i mocy dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.);

11. naruszenie prawa procesowego poprzez niezbadanie istoty sprawy dotyczącej odwołania od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13 kwietnia 2011 r. nr (...).

Wskazując na powyższe zarzuty wniosła o zmianę wyroku, polegającą na uchyleniu zaskarżonych decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. z dnia 13 kwietnia 2011 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania w sprawie według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja wnioskodawcy jest uzasadniona.

W sprawie sporna była kwestia odpowiedzialności (...) Sp. z o.o. z tytułu nieopłaconych w okresie od 5 sierpnia do 31 grudnia 2004 r. oraz od 1 lipca 2005 r. do 28 lutego 2011 r. składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe oraz Fundusz Pracy za J. K., będącego jedynym wspólnikiem spółki.

W ocenie Sądu Okręgowego za zaległości te Spółka odpowiada jako płatnik, na zasadzie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. Nr 137, poz. 887 ze zm.).

Trafnie zarzuca w apelacji skarżąca, iż stanowisko to nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach.

Niesporne w sprawie jest, że (...) sp. z o.o. jest spółką jednoosobową, a J. K. jest jej jedynym wspólnikiem.

Na podstawie art. 8 ust. 6 pkt. 4 powołanej ustawy wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością oraz wspólników spółki jawnej, komandytowej lub partnerskiej uważa się za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą.

W myśl art. 16 ust. 4 ustawy, składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe osób prowadzących pozarolniczą działalność, finansują w całości, z własnych środków, sami ubezpieczeni. Zgodnie z treścią art. 4 pkt 2 ppkt. d), ubezpieczeni zobowiązani do opłacenia składek na własne ubezpieczenia społeczne, są płatnikami składek.

W świetle powyższego należy zatem przyjąć, iż w sprawie będącej przedmiotem rozpoznania, J. K. - jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą - podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i jest płatnikiem składek z tego tytułu.

Zatem decyzja ZUS-u z dnia 13.IV. 2011 r. nr (...), stwierdzająca, iż wnioskodawca (...) Spółka z o.o. jest płatnikiem składek za J. K. prowadzącego działalność gospodarczą jest błędna i niezgodna z obowiązującymi przepisami prawa.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 477^{14a} kpc uchylił zaskarżony wyrok i poprzedzającą go decyzję ZUS z 13.IV. 2011 r. nr (...) i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania bezpośrednio organowi rentowemu.

Rozpoznając sprawę ponownie organ rentowy rozważył wydanie decyzji o objęciu J. K. ubezpieczeniem społecznym (emerytalnym, rentowym, wypadkowym) z odpowiedniego tytułu i we właściwy sposób określił płatnika składek.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy organ rentowy będzie miał na uwadze fakt, że decyzją KRUS z dnia 4.XI. 2005 r. o podleganiu ubezpieczeniu społecznemu rolników wnioskodawca podlega ubezpieczeniu społecznemu rolników od IV kwartału 2005 r. (jako domownik). Do opłacania składek z tego tytułu w/w decyzją została zobowiązana G. K..

W pozostałym zakresie wyrok Sądu Okręgowego podlega uchyleniu na podstawie art. 386 § 4 kpc. Sąd Okręgowy nie zawarł bowiem w wyroku decyzji z dnia 13.IV. 2011 r., r. (...) i (...), mimo że sprawy VII U 1034/11 i VII U 1035/11 połączył do wspólnego rozpoznania ze sprawą VII U 1033/11, a z uzasadnienia wyroku wynika, że w zakresie tych decyzji również rozstrzygał.

Mając to na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł, jak w sentencji, na mocy art. 386 § 4 kpc i art. 477^{14a} kpc.